

stærke og Beværtning uden stærke Drikke. Man skulde altsaa ikke have noget, der hed Beværtning, og noget andet, der hed Gæstgiveri. Beværtning og Gæstgiveri skulde være forenede saaledes, at man skulde have eet Borgerskab for at udøve begge Næringsvirksomheder. Det store Flertal af Udvalget, tror jeg, jeg tør sige, har været imod en saadan Bestemmelse; og jeg mener ikke, at dette trænger til en nærmere Begrundelse. Det vilde være uheldigt; om man kom dertil, at enhver, der har Gæstgiveri paa Landet, ogsaa skulde have Ret til at beværte alle og enhver. Sætte vi, at en saadan Bestemmelse blev gennemført, vilde en hvilken som helst Kromand paa Landet, der ellers kun har Ret til at beværte rejsende, have Ret til at beværte alle og enhver — selvfølgelig indenfor den Grænse, som Loven i øvrigt sætter. Med andre Ord, Byens og Sognets Folk kunde sidde i Kroen fra Morgen til Aften og drikke, saa galt de vilde; Kromanden havde Ret til at servere for dem. Bestemmelsen har imidlertid ikke vundet en saadan Tilslutning i Udvalget, at vedkommende, der har fremsat Tanken, har fundet Anledning til at stille Ændringsforslag i den Retning.

Spørgsmaalet om Bevilling paa Tid har jeg kort nævnt, og jeg finder ikke Anledning til at gaa dybere ind paa det. Det er et Spørgsmaal, der gentagne Gange har været drøftet her i Tinget.

Jeg skal saa kort omtale Spørgsmaalet om den kommunale Selvbestemelsesret. Her er det nye, at man har indført en Ret for Vælgerne i Købstadkommunerne til eventuelt ogsaa at komme til at stemme. Men Forholdet er et ganske andet i Købstæderne end paa Landet. I Købstæderne vil det ikke være muligt at indføre en Bestemmelse om, at man kunde stemme over hver enkelt Bevilling, saaledes som man kan ude i Landkommunerne. Man har derfor foreslaaet den Bestemmelse, at den Adgang, man byder Vælgerne i Købstadkommunerne og København til at tilkædegive deres Mening, indskrænkes til en Afstemning over, hvor stort et Antal Beværtninger der maa findes i Kommunen. Dette er nærmere udformet paa den Maade, at et Mindretal i Byraadet vil kunne forlange en Afstemning. Bestaar dette Mindretal af mindst en Trediedel af Byraadets Medlemmer, kan det forlange en Afstemning, men udgør Mindretallet ikke en Trediedel af Medlemmerne, kan Afstemning kun forlanges iværksat, naar

dette Mindretal faar Tilslutning af mindst 25 pCt. af Kommunens samtlige Vælgere. Man vil altsaa have det saaledes, at ikke et hvilket som helst Mindretal kan forlange Kommuneafstemning, men man forudsætter, at naar en Trediedel af Byraadets Medlemmer ønsker Afstemning, repræsenterer dette Mindretal mindst en Fjerdedel af Kommunens Vælgere, og i dette Tilfælde finder man det overflødigt at kræve, at de kommunale Vælgere skulde forlange Afstemning. Afstemningen skal i øvrigt foregaa efter de samme Regler, som gentagne Gange ere vedtagne her i Tinget — efter de Regler, kan man sige, hvorefter den nu foregaa i Landkommunerne —, dog med den udtrykkelige Bestemmelse, at umiddelbart forinden Afstemningen paabegyndes, skulde de Vælgere, der i Tiden, siden Valglisten blev affattet og indtil Afstemningen foregaa, ere afgaaede ved Døden eller bortflyttede fra Kommunen, stryges af Valglisten. Det er en Selvfølge, at naar man, som her, kræver, at 25 pCt. skulde have stemt imod, for at Bevillingen ikke kan gives, maa Listerne revideres umiddelbart forud for Afstemningen. Man kunde ikke have det Forhold, at f. Eks. en, der er afgaaet ved Døden, faar sin Stemme talt med til Fordel for Spiritusbevillingen. Et saadant Forhold vilde være i allerhøjeste Grad urimeligt, og det er derfor nødvendigt, at Listerne revideres umiddelbart forud for Afstemningen.

De særlige Bevillinger, som Ministeren kan give i Henhold til § 24, ere ikke noget nyt. Jeg vil kun nævne det for at henlede Medlemmernes Opmærksomhed derpaa. Man har undertiden mødt den Betragtning: Naar Beværterantallet er saa stærkt begrænset, at vi f. Eks. sætte en Beværtning for hver 350 Indbyggere, og Antallet f. Eks. i København ikke er bragt ned til dette Tal, vilde man staa overfor det Forhold, at hvis f. Eks. Hotel Phønix blev ledigt ved Ejer- eller Lejerskifte, hvis altsaa denne Næringsadkomst blev opgiven af en eller anden Grund, eller man kunde tænke sig, at der ingen Næringsadkomst var f. Eks. til Wivels Café, saa vilde det være en Skam, om man ikke paa ny kunde faa Ret til der at drive almindelig Beværtning. Men det vilde man ogsaa kunne, for vi have de særlige Bestemmelser i § 24, hvorefter Ministeren undtagelsesvis, hvor særlige Omstændigheder tale derfor, efter at have hørt Kommunalbestyrelsen og Politiet, kan give saadan Næringsadkomst. Jeg vil blot